EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.8.2020
COM(2020) 378 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om de revisioner, der kræves i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) 2017/852 om anvendelse af kviksølv i tandfyldningsamalgam og produkter

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET om de revisioner, der kræves i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning (EU) 2017/852 om anvendelse af kviksølv i tandfyldningsamalgam og produkter

1. INDLEDNING

Kviksølv er et giftigt element og udgør en stor risiko for miljøet og menneskers sundhed. Menneskers eksponering for kviksølv forekommer hovedsagelig ved indtagelse af fisk og skaldyr. Det er en potent neurotoksin, der medfører permanent hjerne- og nyreskade hos voksne og påvirker fostres og små børns udvikling. Det er bioakkumulerende og kommer rundt i hele verden via fødenet og grænseoverskridende transport af luftforurening. Kviksølv i luften aflejres på land- og vandområder.

Det internationale samfund har derfor anerkendt kviksølv som et globalt problematisk stof.

I løbet af de sidste 15 år har EU udviklet vidtrækkende politiske[1] og lovgivningsmæssige rammer til at kontrollere, fjerne og, hvor dette ikke er muligt, begrænse brugen af og eksponeringen for kviksølv og dermed mindske de risici, der er forbundet med kviksølv. Et vigtigt EU-instrument er forordning (EU) 2017/852 om kviksølv (forordningen)[2], som omhandler hele kviksølvcyklussen fra primær udvinding til endelig bortskaffelse som affald.

Denne rapport vedrører to vurderinger, som Kommissionen har foretaget i henhold til forordningens artikel 19, stk. 1, hvorefter Kommissionen senest den 30. juni 2020 skal vurdere og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om:

a) *"Unionens behov for at regulere emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser fra krematorier"*

b) "muligheden for at udfase anvendelsen af tandfyldningsamalgam på lang sigt og helst senest i 2030 under hensyntagen til de nationale planer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, og med fuld respekt for medlemsstaternes beføjelser med hensyn til organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, og"

c) *"de miljømæssige fordele og muligheden for en yderligere tilpasning af bilag II til den relevante EU-lovgivning, der regulerer markedsføringen af produkter tilsat kviksølv."*

Tandfyldningsamalgam er det største resterende anvendelsesområde for kviksølv i EU. Forordningen forbyder allerede anvendelsen af kviksølv fra den 1. juli 2018 til behandling af mælketænder og tandlægebehandling af sårbare befolkningsgrupper, dvs. børn under 15 år og gravide eller ammende kvinder. I overensstemmelse med forordningens artikel 19, stk. 1, litra b), oplyser denne rapport om muligheden for at udfase anvendelsen af tandfyldningsamalgam i EU for alle befolkningsgrupper. I den forbindelse har Kommissionen samtidig omfattet emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser fra krematorier.

[1] COM/2005/20 og COM/2010/723.
[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008 (EUT L 137 af 24.5.2017, s. 1).

EU's lovgivning om det indre marked forbyder markedsføring i EU (herunder import)[3] af mange produkter tilsat kviksølv. For en del af disse, men ikke for alle, forbyder forordningen også fremstilling og eksport. Denne differentierede lovgivningsmæssige behandling af forskellige produkter tilsat kviksølv er en følge af den internationale politiske kontekst, hvori forordningen blev vedtaget, dvs. Minamatakonventionen om kviksølv (konventionen)[4]. Denne konvention, der er ratificeret af EU[5] og langt de fleste medlemsstater, forbyder fremstilling, eksport og import af en række produkter tilsat kviksølv. Som et generelt princip gælder det således, at hvor produkter tilsat kviksølv er reguleret i henhold til konventionen, udvides det EU-retlige forbud mod at markedsføre dem på EU's indre marked, således at det også omfatter fremstilling og eksport, for at opfylde krav i henhold til folkeretten. I overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, litra c), informerer denne rapport om de miljømæssige fordele ved og muligheden for at anvende forbuddet mod fremstilling og eksport i henhold til forordningen på alle produkter, hvis markedsføring er forbudt i henhold til andre EU-retsakter, selv om konventionen ikke forbyder dem.

Revisionerne bidrager til ambitionen om nulforurening for et giftfrit miljø, der blev annonceret i den europæiske grønne aftale[6].

2. REVISIONER

2.1. Tandfyldningsamalgam og kviksølvemissioner, der er forbundet med anvendelsen heraf

Revisionsproces og høring

Tandfyldningsamalgam er i århundreder blevet anvendt til opfyldning af hulrum forårsaget af tandnedbrydning og reparation af tandoverflader. Det er en legering af kviksølv og andre metaller (f.eks. sølv, tin, kobber).

Kommissionen engagerede en konsulent til at foretage en undersøgelse af anvendelsen af tandfyldningsamalgam i EU. Den endelige rapport om undersøgelsen[7] danner grundlag for vurderingen af den tekniske og økonomiske gennemførlighed af en udfasning af tandfyldningsamalgam og dokumenterer dens betydning for miljøet.

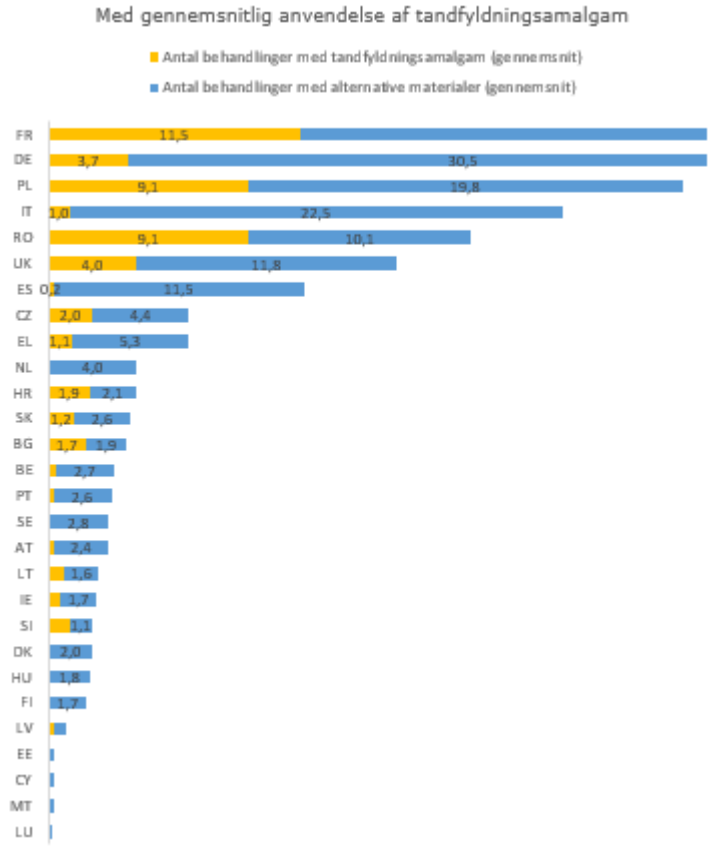
I undersøgelsen blev der indsamlet oplysninger om anvendelsen af tandfyldningsamalgam og kviksølvfri alternativer, konsekvenserne for tilrettelæggelsen af sundhedsydelser i medlemsstaterne og de planer for en gradvis nedsættelse af anvendelsen af tandfyldningsamalgam, som medlemsstaterne har udarbejdet i henhold til forordningens artikel 10, stk. 3. Den store dataindsamling omfattede en gennemgang af videnskabelige artikler og rapporter, dataindsamling i hele EU via en onlineundersøgelse og interviews. En

[3] I denne rapport og i overensstemmelse med bestemmelserne i de relevante EU-instrumenter betyder "markedsføring" at levere til eller stille til rådighed for tredjemand mod betaling eller gratis. Import betragtes som markedsføring.
[4] Minamatakonventionen.
[5] Rådets afgørelse (EU) 2017/939 af 11. maj 2017 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Minamatakonventionen om kviksølv (EUT L 142 af 2.6.2017, s. 4).
[6] Meddelelse fra Kommissionen af 11. december 2019, *Den europæiske grønne aftale*, COM(2019) 640 final.
[7] Link til Study on assessment of the feasibility of phasing out dental amalgam.

workshop med deltagelse af eksperter fra medlemsstaterne og interessenter (tandlægeorganisationer, NGO'er) i januar 2020 bekræftede de foreløbige resultater af undersøgelsen, samtidig med at de gav yderligere input til at forbedre modellen og konklusionerne.

Tendenser i anvendelsen af tandfyldningsamalgam

Tandfyldningsamalgam er det største resterende anvendelsesområde for kviksølv i EU. Den anslåede årlige efterspørgsel efter tandfyldningsamalgam (EU28) udgjorde 27-58 ton kviksølv i 2018. Dette udgør et betydeligt fald på ca. 43 % i forhold til det tidligere skøn på 55-95 ton kviksølv om året i 2010[8]. Det anslås, at der i 2018 blev foretaget ca. 372 mio. tandbehandlinger i EU28, og at der kun blev anvendt tandfyldningsamalgam i forbindelse med 10 % -19 % af disse behandlinger. Denne andel varierer imidlertid betydeligt mellem medlemsstaterne, jf. figur 1[9].

Figur 1: Antal behandlinger pr. fyldningsmateriale pr. medlemsstat med en gennemsnitlig anvendelse af tandfyldningsamalgam (mio., 2018)

At øge forbrugernes bevidsthed om de miljømæssige og tilknyttede indirekte sundhedsmæssige virkninger af tandfyldningsamalgam samt en mere ønskværdig æstetik ved alternative materialer synes at være de vigtigste drivkræfter for den faldende anvendelse af tandfyldningsamalgam.

Hvis der ikke træffes yderligere politiske foranstaltninger på EU-plan og i medlemsstaterne, forventes anvendelsen af tandfyldningsamalgam at falde med ca. 70 % mellem 2018 og 2030. Den deraf følgende anvendelse vil dog stadig være betydelig på ca. 8-17 ton kviksølv i 2030.

[8] Bio Intelligence Service (2012), Study on the potential for reducing mercury pollution from dental amalgam and batteries.

[9] Se fodnote 7 for at få oplysninger om bl.a. beregning af antallet af behandlinger pr. fyldningsmateriale pr. medlemsstat, priser på kviksølvfri alternative materialer mv.

Økonomisk gennemførlighed

Den gradvise substitution af tandfyldningsamalgam med kviksølvfri materialer (f.eks. kompositharpiks, keramik og glasionomercement) finder allerede sted. Langt størstedelen af EU's producenter (95 %) producerer kviksølvfri materialer, som udgør en stor del af markedet. Et lovkrav om udfasning af tandfyldningsamalgam vil fremskynde reduceringen og kræve, at producenterne øger produktionen af alternative materialer.

Forskellen mellem priserne på tandbehandlinger pr. materialetype er relativt lille på grund af forbedringer i kviksølvfri behandlingsteknikker. Desuden er prisforskellen mellem tandfyldningsamalgam og kviksølvfri materialer faldet. Dette begrænser den socioøkonomiske indvirkning af en fremskyndet omstilling til kviksølvfri fyldninger på udgifterne til tandpleje og dermed de distribuerede økonomiske konsekvenser for tandlæger, patienter og refusionsordninger for sundhedspleje.

I de fleste medlemsstater er forskellen i de nationale sygesikringsrefusionsordninger for forskellige materialer begrænset.

Det kan konkluderes, at en fremskyndet omstilling til kviksølvfri fyldninger ikke vil have væsentlige negative konsekvenser for patienter, tandlæger eller fabrikanter af tandfyldninger. Det kan imidlertid kræve justeringer af de nationale refusionssystemer i medlemsstater, hvor variationen i de anvendte materialer er høj.

Teknisk gennemførlighed

I betragtning af den udbredte anvendelse af kviksølvfri materialer i EU kan det antages, at langt størstedelen af tandlægefaciliteterne i EU allerede har det nødvendige udstyr til kviksølvfri behandlinger, og at de fleste, hvis ikke alle, tandlæger mestrer de nødvendige teknikker.

Det er dokumenteret, at kviksølvfri materialer har tilfredsstillende mekaniske egenskaber såsom et mindre krav til klargøring af hulrum for kompositmaterialer[10] og bedre æstetik[11]. Fire hovedfaktorer påvirker en fyldnings levetid: materialet, genopbygningsmetoden, tandlægens færdigheder og patientens tandhygiejne. Kviksølvfri materialer er i dag af god kvalitet, effektive genopbygningsmetoder er almindeligt tilgængelige, og tandlægeskoler underviser i stigende grad i de nødvendige færdigheder. Tandhygiejnen bør fortsat blive bedre takket være den offentlige sundhedskommunikation. Behandlingernes levetid bør således forbedres yderligere.

Tandlægeorganisationer har dog udtrykt bekymring over manglen på tilgængelige oplysninger om kviksølvfri materialer samt sikkerhedsprofilen og biokompatibiliteten af visse materialer, hvoraf nogle indeholder bisphenol A (BPA) og partikler i nanostørrelse. Konklusionen i tilgængelige videnskabelige undersøgelser var, at frigivelse af BPA fra visse

[10] Mulligan, S., et al. "The environmental impact of dental amalgam and resin-based composite materials." *British Dental Journal* 224.7 (2018): s. 542.
[11] Milosevic, Milos. "Polymerization mechanics of dental composites–advantages and disadvantages." Procedia Engineering 149 (2016): s. 313-320.

tandmaterialer kun er forbundet med ubetydelige sundhedsrisici[12], og eksponeringen for BPA ligger inden for det tolerable daglige indtag[13]. Disse konklusioner er imidlertid baseret på Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets vurdering af risikoen for BPA fra 2015, som i øjeblikket er under revision.

Miljømæssige aspekter

Tandfyldningsamalgam forårsager betydelige emissioner af kviksølv til luft, vand og jord.

Emissioner til luft[14] blev anslået til 19 ton i hele tandfyldningsamalgamets livscyklus (2012, EU27[15]). Emissioner til vand[16] fra tandklinikker blev anslået til 3 ton (2010, EU27), hvilket vil falde, da forordningen giver tandklinikker lov til at installere amalgamfiltre på højt niveau.

Tilstedeværelsen af kviksølv i spildevand er problematisk med hensyn til restprodukter (slam) fra rensningsanlæg for byspildevand. Afhængigt af typen af spildevandsrensning kan kviksølv ende i slam fra rensningsanlæg. Kviksølvemissioner fra tandfyldningsamalgam til jord, der anslås til 8 ton (2010, EU27), skyldes primært spredning på jorden af sådant slam. Direktiv 86/278/EØF om anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg[17] fastsætter grænseværdier for tungmetalkoncentrationer, herunder for kviksølv.

En udfasning af tandfyldningsamalgam vil i sidste ende fjerne disse emissioner og dermed deres bidrag til kviksølvmængderne i miljøet, hvilket vil medføre yderligere miljø- og sundhedsmæssige fordele. Dette vil også bidrage til EU's handlingsplan for den cirkulære økonomi[18], der opfordrer til bedre spildevandsrensning og revision af direktivet om kloakslam med henblik på at anvende metoder i den cirkulære økonomi i forbindelse med behandling af spildevand og slam.

Emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser fra krematorier

Emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser fra krematorier udgør en vedvarende kilde til emissioner til luften, der stammer fra brug af tandfyldningsamalgam. De blev anslået til ca. 1,6 ton i 2018. Det forventes, at disse emissioner vil ligge på et tilsvarende niveau indtil omkring 2025 og derefter falde. Dokumentationen er imidlertid spinkel, og der skal fortsat arbejdes på at forbedre disse skøn, også for at tage de dramatiske virkninger af covid-19-krisen, for så vidt angår tab af liv, i betragtning.

[12] SCENIHR, 2015. Scientific opinion on the Safety of Dental Amalgam and Alternative Dental Restoration Materials for Patients and Users.
[13] Bisfenol a i dentala material socialstyrelsen, 2015.
[14] BIO Intelligence Service (2012), Study on the potential for reducing mercury pollution from dental amalgam and batteries.
[15] Omfatter ikke Kroatien, der tiltrådte EU i 2013.
[16] Kviksølv går fra tandklinikker gennem spildevandsrensningsanlæg. De anvendte behandlingsteknologier har en forskellig fjernelseseffektivitet, og kviksølv nedbrydes ligesom andre tungmetaller normalt ikke, men adsorberes i slam. (Pistocchi et al. 2019, Hargraeves et al. 2016).
[17] Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).
[18] Meddelelse fra Kommissionen: *En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa*, COM(2020) 98 final af 11. marts 2020.

Der findes i øjeblikket ingen EU-krav om installation af kviksølvbekæmpelsesteknologier i krematorier. Kun Osparkonventionen[19], som EU og 11 af dets medlemsstater er parter i, henviser til de bedste tilgængelige teknikker til at forebygge og kontrollere kviksølvemissioner fra krematorier i henhold til dens ikke juridisk bindende henstilling 2003/4.

Det videre forløb

En gradvis substitution af tandfyldningsamalgam med kviksølvfri materialer sker uden politisk intervention, da patienter generelt og i stigende grad tandlæger foretrækker kviksølvfri fyldninger. Uden lovgivningsmæssige tiltag forventes der dog stadig at blive anvendt betydelige mængder af tandfyldningsamalgam i de kommende år. Dette vil forlænge de miljømæssige og sundhedsmæssige problemer, der er forbundet med den nuværende brug af tandfyldningsamalgam, herunder betydelige emissioner af kviksølv til luften.

Både gradvis nedsættelse og udfasning af tandfyldningsamalgam kræver, at der tages fat på en række spørgsmål, herunder en bedre forståelse af særlige medicinske tilstande, hvor tandfyldningsamalgam fortsat bør tillades, med flere oplysninger om tilgængelige kviksølvfri materialer og indsamling af yderligere data om kviksølvemissioner i tilknytning til brug af tandfyldningsamalgam.

2.2 Produkter tilsat kviksølv

EU-retten og folkeretten om markedsføring af og handel med produkter tilsat kviksølv

EU har vedtaget en af de mest omfattende lovgivninger i verden, der regulerer kviksølvindholdet i produkter, der markedsføres, herunder importerede produkter[20]. Målet har været tosidet, nemlig at beskytte menneskers sundhed og miljøet og sikre et velfungerende indre marked.

Dette omfatter direktiv 2011/65/EU, som begrænser kviksølvindholdet i elektrisk og elektronisk udstyr[21], direktiv 2006/66/EF, som regulerer kviksølvindholdet i batterier[22], og forordning (EF) nr. 1907/2006, som forbyder markedsføring på EU's indre marked af visse ikke-elektroniske måleinstrumenter tilsat kviksølv, uanset kviksølvindholdet[23]. Den fuldstændige liste over den pågældende lovgivning findes i rapporten om konsekvensanalysen[24], som Europa-Kommissionen færdiggjorde i 2016 som forberedelse til sit forslag til forordningen.

[19] Konvention om beskyttelse af havmiljøet i det nordøstlige Atlanterhav, OSPAR.
[20] Jf. fodnote 3.
[21] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88).
[22] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF (EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1).
[23] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).
[24] SWD(2016) 17, jf. bilag VI.

På internationalt plan forbyder konventionen fremstilling, import og eksport af de produkter tilsat kviksølv, der er opført i konventionens bilag A (del I).

Mens EU's lovgivning om det indre marked generelt kun forbyder markedsføring af produkter tilsat kviksølv i EU, forbyder konventionen fremstilling, import og eksport af sådanne produkter. For at overholde konventionen supplerer forordningen derfor EU's lovgivning om det indre marked ved også at forbyde fremstilling og eksport af de produkter, der er opført i konventionen.

Denne forskellige behandling af produkter tilsat kviksølv i henhold til EU-retten og folkeretten er grunden til, at EU-lovgiveren har pålagt Kommissionen at foretage denne revision.

Formålet med revisionen

Formålet med denne revision er at finde frem til den mest miljøvenlige og økonomisk effektive metode til at reducere og fjerne produkter tilsat kviksølv på det internationale marked.
Der findes to hovedmetoder:

(a) Et ensidigt forbud mod fremstilling og eksport fra EU af alle produkter tilsat kviksølv, som det er forbudt at markedsføre i EU. Dette opnås ved at tilføje disse produkter til bilag II til forordningen.
(b) Enighed på globalt plan om forbuddet mod yderligere produkter. Dette opnås i to trin ved at i) udvide listen over produkter tilsat kviksølv i bilag A til konventionen og ii) gennemføre en sådan udvidelse i bilag II til forordningen.

De potentielle miljømæssige fordele ved disse metoder gennemgås nedenfor.

Et ensidigt forbud fra EU mod fremstilling og eksport

De potentielle konsekvenser af et bredere ensidigt EU-forbud mod fremstilling og eksport blev drøftet i forbindelse med den fælles beslutningsprocedure vedrørende forordningen. Kommissionen fremlagde en indledende vurdering i ovennævnte rapport om konsekvensanalysen, der ledsagede forslaget. Denne blev suppleret under den fælles beslutningsprocedure med et orienterende dokument med en sammenfatning af en yderligere vurdering foretaget med støtte fra en konsulent[25] af visse batterier, ikke-elektroniske måleinstrumenter og lamper. Kommissionen forelagde Europa-Parlamentet og Rådet dette dokument og offentliggjorde det. Konklusionerne var følgende:

(a) For så vidt angår batterier og ikke-elektroniske måleinstrumenter, der ikke er tilladt på EU's indre marked, er der en begrænset, om nogen, produktion i EU. Derfor ville anvendelse af det foreslåede fremstillings- og eksportforbud på disse produkter ikke have direkte miljømæssige fordele eller økonomiske konsekvenser.

[25] COWI & ICF (2017).

(b) Situationen er anderledes for visse kviksølvlamper fremstillet i og eksporteret fra EU, navnlig halofosfatrør. Uden EU-eksport vil efterspørgslen i tredjelande forblive uændret på grund af prisforskelle mellem kviksølvlamper og kviksølvfri alternativer. Desuden vil producenter i tredjelande øge deres udbud for at imødekomme efterspørgslen. Anvendelse af det foreslåede eksportforbud på disse kviksølvlamper 1) kan derfor medføre negative indvirkninger på miljøet som følge af øgede globale emissioner af kviksølv fra tredjelandsproducenter, der ikke er underlagt så strenge forureningskontroller som i EU, og 2) ville have påvirket omkring 8 % af EU's lampeindustri med konsekvenser for beskæftigelsen og indtægterne.

På grundlag af denne vurdering indarbejdede lovgiveren et eksportforbud i forordningen, som gælder for de pågældende batterier, ikke-elektroniske måleinstrumenter og flere typer lamper, med undtagelse af halofosfatrør. Kommissionen bestilte en undersøgelse om produkter tilsat kviksølv og deres alternativer[26].

En stor udfordring, som kontrahenten stod over for, var manglen på oplysninger om markederne for produkter tilsat kviksølv i tredjelande. Dette begrænser revisionen til en kvalitativ vurdering af miljøfordele baseret på de samme overvejelser som ovennævnte dokument fra Kommissionen. Så længe der er en international efterspørgsel, er det sandsynligt, at producenter i tredjelande vil øge produktionen for at dække efterspørgslen, som ikke længere kan dækkes af EU's eksport. Derfor er indvirkningen på miljøet af et ensidigt EU-eksportforbud usikker. Det kunne være positivt, hvis det ville resultere i en mindre anvendelse af kviksølv på verdensplan. Indvirkningen kunne imidlertid være negativ, hvis emissionerne fra eventuelt mindre kontrollerede produktionsanlæg i tredjelande stiger.

Globalt forbud i konventionen og vejen frem

På tidspunktet for forordningens vedtagelse erklærede Kommissionen, at den "*er forpligtet til at støtte det videre samarbejde i overensstemmelse med konventionen og i henhold til de gældende EU-politikker, regler og procedurer [med henblik på] at mindske kløften mellem EU-retten og konventionens bestemmelser*".

Kommissionen har siden fremskyndet forhandlingerne om revision af listen over produkter, der reguleres af konventionen. I henhold til konventionens artikel 4, stk. 8, skal partskonferencen revidere bilag A senest i august 2022. Partskonferencen iværksatte denne revision på sit tredje møde[27] og har opfordret parterne til at indsende oplysninger, som skal analyseres af en ekspertgruppe. Dette vil danne grundlag for, at parterne kan foreslå ændringer til bilag A til overvejelse på det fjerde møde i partskonferencen (november 2021).

EU spiller en førende rolle i denne revision. På grundlag af ovennævnte undersøgelse om produkter tilsat kviksølv og deres alternativer har EU indgivet et omfattende indlæg til konventionens sekretariat for at bidrage til revisionsprocessen[28]. Kommissionen vil i begyndelsen af 2021 udarbejde udkast til ændringer af bilag A til konventionen, som foreslås af EU. Dette vil primært sigte mod at mindske kløften mellem EU-retten og konventionen.

[26] Link til den endelige rapport.
[27] Afgørelse MC-3/1.
[28] EU's indlæg vedrørende bilag A og B til COP4 (2020).

Disse yderligere oplysninger, der forventes at blive tilgængelige som en del af arbejdet i en international ekspertgruppe, vil ikke kun gøre det muligt at foretage en bedre vurdering af, om et forbud er i overensstemmelse med folkeretten, men vil også forbedre forståelsen af virkningerne af et potentielt ensidigt fremstillings- og eksportforbud fra EU for disse produkter.

4. KONKLUSIONER OG NÆSTE SKRIDT

Kviksølv anvendes stadig og forårsager fortsat forurening, der påvirker den globale sundhed og miljøet, navnlig ved at forurene fødevarekæden. EU har derfor med succes i mere end 10 år på EU-plan og internationalt plan sigtet mod at indstille anvendelsen deraf og reducere kviksølvemissioner til miljøet.

Den revision, der er foretaget, gør det klart, at udfasningen af den største resterende anvendelse af kviksølv i EU — tandfyldningsamalgam — er teknisk og økonomisk mulig før 2030. Kommissionen vil derfor i 2022 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et lovforslag om udfasning af anvendelsen af tandfyldningsamalgam. Det forberedende arbejde vil omfatte en vurdering af behovet for ledsageforanstaltninger såsom reduktion af kviksølvemissionerne i forbindelse med anvendelse af tandfyldningsamalgam og forbedring af tilgængeligheden af oplysninger om kviksølvfri tandfyldninger.

Ud over det fortsatte arbejde med at udfase produkter tilsat kviksølv på EU's indre marked vil EU aktivt deltage i de internationale forhandlinger om at udvide listen over produkter tilsat kviksølv, der er reguleret i henhold til konventionen. Hovedformålet vil være at tilføje produkter tilsat kviksølv til konventionens bilag A, hvis markedsføring på EU's indre marked er forbudt. I lyset af de fremskridt, der er gjort, vil Kommissionen vurdere behovet for yderligere arbejde på EU-plan for at forbyde ikke blot markedsføring, men også fremstilling og eksport af visse produkter tilsat kviksølv ved en ændring af bilag II til forordningen.

Disse initiativer vil bidrage til ambitionen i den europæiske grønne aftale om nulforurening for et giftfrit miljø.